

Sygn. akt V CSK 129/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa A. W. i J. W.

przeciwko "T." w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 25 sierpnia 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od każdego z powodów po 1800 (jeden tysiąc osiemset)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powodów A. W. i J. W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 sierpnia 2015 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparli na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżących rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć

(zob.: postanowienia SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, www.sn.pl). Skarżący przestawili rozbudowane uzasadnienie mające na celu wykazanie zasadności wniosku, jednak nie wykazuje ono istnienia wątpliwości interpretacyjnych. Wskazane problemy zostały już wyjaśnione w orzecznictwie i nie wymagają dalszych rozważań (jeśli chodzi o pojęcie odpowiedniego zadośćuczynienia zob. m. in.: wyroki SN z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt II CSK 595/14, www.sn.pl, z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt III CSK 307/13, OSNC 2015, nr 12, poz. 147, Biuletyn SN 2015, nr 3, s. 9, z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt V CSK 418/13, www.sn.pl, z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt I CSK 2/12, www.sn.pl, z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt IV CSK 416/11, www.sn.pl, z dnia 3 czerwca 2011 r., sygn. akt III CSK 279/10, www.sn.pl, z dnia 18 listopada 2004 r., sygn. akt I CK 219/04, nie publ., a w odniesieniu do początku terminu, od którego powinno się liczyć odsetki od kwoty zadośćuczynienia por. m. in.: wyroki SN z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV CSK 389/15, z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt III CSK 60/15, z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt IV CSK 375/13, z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. akt V CSK 38/11, www.sn.pl).

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance oczywistej zasadności, wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Samo twierdzenie, że ten warunek jest spełniony, nie może zastąpić uzasadnienia wniosku. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Należy jedynie na marginesie zasygnalizować, że co do zasady nie jest możliwe jednoczesne skuteczne wykazywanie, że w sprawie istnieją wątpliwości interpretacyjne dotyczące przepisów prawa i że skarga oparta na naruszeniu tych przepisów jest oczywiście uzasadniona (por. m. in.: postanowienia SN z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. akt I CSK 980/14, z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I UK 291/13, z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt III CSK 67/13, www.sn.pl, z dnia 14 maja 2008 r., sygn. akt II PK 17/08, nie publ.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

aj